

सांजवेळ

बघ सांजवेळ झाली सरक्या
क्षेत्रभर किसान या वळणावर
दिवाही-पहा अंधारून आल्या
आठवणींच्या व्यावारी किनाऱ्यावर

जाही मिळाला मज काही विखावा
जा कामातून मिळाली तुज उसंत
अंतरीचे गुज राहिले मजाल
साकते सागात हट्यात ही एकच रंगत

वेमवती क्षण स्मरणे वेमचे सारे
दोबवती आता मज उद्याची न वाटे
काळजादा उगा काळोळ घेते
गतस्मृतीचे कापूर हट्याची दाटे

काणाकणाने आयुष्य वेरते
आठवणींचे मोती निरकरून गेले
मजालचे वाव, ओढाव येता-येता
सागरी लाटांसम परतून मोले

बोलायचे काही राहून गेले
वाटले जवळ आता हा दुरावा
क्षेत्रभर सरक्या घेऊ या विखावा
अत्यसमयी हातात हात तुझा उभावा
अत्यसमयी हातात हात तुझा उभावा
सो पुढच्या डोंगावर डोंर